

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

אמירת שיר השירים אחר גמר ליל
הסדר

כתב מהר"ץ בסוף סדר אגדתא דפסחא
המשך בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

דָּבְרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחֵיהָ אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכֹּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ: (ויקרא י"א. ב.)

אמרו רז"ל (תוי"כ ויקרא כ.כח) אל יאמר אדם, אי אפשר לאכול חזיר. אפשר ואפשר לאכול חזיר והקב"ה גזר עלי, ע"כ.

בעונותינו בדורינו זה כאשר ילדים משחקים עם חרגולים וכיו"ב וההורים מאוס בעיניהם הדבר, שומעים אנו כל מיני התבטאויות אשר לא היו בעבר. כגון, אל תיגע בו זה מגעיל, דוחה, וכיוצא באלו המילים ב"מ. מלבד שמצד עצמו אינני יודע אם מותר לומר על יציר כפיו של השי"ת, תארים כאלה. נוסף לזאת הדבר יוצר מצב הפוך מרצון וציווי תורתנו הקדושה. שהרי כאשר שומע הילד זאת, מפתח בלבו ריחוק טבעי ורצוני ומתעב את השקץ מצד היותו שקץ, ולא מחמת איסורו וטומאתו עלינו.

כמו"כ כאשר מספרים בבית שאבותינו הקדושים אכלו חגבים כשרים והיו נהנים מזה מאוד, וכמו שכתב מוהר"ר עמרם קרח בספרו 'סערת תימן' (עמ' צד ד"ה מסורת) וז"ל: כשיראה כנף ממנו (הארבה הכשר) ישמחו לקראתו, אף שהם מצרים על נזקו שאוכל את תבואת הארץ, חביבה להם הנאת שעתם. לעת ערב, מביטים מעל הגגות לידע מקום חנייתו, אפילו יהיה רחוק מהלך שעה או יותר, משכימים קודם עלות השחר, בעת שהוא קפוא מהקור, ויוצאים מהעיר, אנשים ונשים וטף, וכל אחד כיסו בידו, אוסף ממנו כל מה שיכול לישא. ומי שיש לו חמור, ממלא שקים וטוען על חמורו, ונכנסים אל המדינה ששים ושמים כמוצא שלל רב, עכ"ל. יש מהסובבים אשר עושים פרוצוף של דחיה בפניהם כמואסים בדבר, וגם זהו הרס חינוכי וכפי שביארנו קודם.

מי לנו יותר ממשא רבינו שעליו מובא במדרש (רבה פרשה יג, ד) תָּנָא רַבִּי חִיָּא, מְלַמֵּד לְשֶׁהִיָּה מִשֶּׁה אוֹחֵז בַּחַיָּה וּמִרְאָה לָהּוּ לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר לָהֶם, זֶה שְׁהוֹר וְזֶה טָמֵא, ע"כ. וכן מצינו שהגמרא מזכירה, שאסור לחתוך ראש של תרנגול בשביל שהחיתוך ישחוק עמו וכי'. משמע שכך היו משחקין. ולא כאן המקום להאריך בראיות לזה. אלא באנו רק להאייר עיני הקורא לבל ישלל בזה ח"ו בחינוך ילדיו.

מה שכן נכון וראוי לעשות. הוא להסביר לילדים, שהאוכלים שקצים ורמשים טמאים וכל שאר החיות והבהמות הטמאים וכי'. משפיע הדבר על נפש האדם לרעה עד מאוד, ולכן הגויים אכזריים ותוקפניים ועזי פנים, כי כל אכילתם מדברים אלו האסורים. ולא זו בלבד אלא האוכל מהם מיטמטמת נפשו ולא יבין את התורה, וירגיש ריחוק מהקדושה וימשך לטומאה ב"מ, ואל יתפלא שקשה לו בקיום התורה והמצוות, כפי שדרשו חז"ל על פסוק וְנִטְמַתְּם בָּם (שם ט. מג) אל תקרי ונטמתם אלא ונטמטם.

מאיך ידע רחמנא שהיות ונפש האדם תאוה לדבר מה והוא אסור עליו יהיה לו קשה לעמוד בזה. על כן בכדי להשקטה ולהרגיעה נתן לנו כיוצא בה וכמובא בגמרא. (חולין קט) אמרה ליה ילתא לרב נחמן [אמרה ילתא אשתו של רב נחמן לרב נחמן], מכדי כל דאסר לן רחמנא, שרא לן כוותיה [הרי כל מה שאסר לנו ה', התיר לנו כיוצא בו], אסר לן דמא, שרא לן כבדא [אסר לנו דם והתיר לנו את הכבד שכולו דם קרוש וטעם דם לו].... חלב בהמה, חלב חיה [אסר חלב בהמה והתיר חלב חיה]. חזיר, מוחא דשיבוטא [אסר חזיר והתיר מוח של דג ששמו שיבוטא וטעמו כטעם חזיר]. גירותא, לישנא דכורא [אסר עוף טמא ששמו גירותא והתיר לשון של דג ששמו כורא שיש לו טעם גירותא]....

ללמדינו שנפש האדם עדינה ויש לנוטה אל נכון, ולא לדחותה בקש. כי אם לא ינתן לה מענה אחר הדומה למבוקשה, עלולה ח"ו לפרוץ גדרות ואחריתה מי ישרנה. ועל כעין זה אמרו חכמינו, דברה תורה כנגד יצר רע. וחז"ל אמרו זאת על אדם גדול שהוא בר חיוב ובר דעת והשכל. על אחת כמה וכמה כשמדברים על ילד שאינו בר דעת ויצרו מפעפע בו כארס נחש. על כן מזה נלמד שכדאי לומר לילד שתאב לדבר שאסור לאכול, כגון, שהדבר ללא הכשר שניתן לסמוך עליו. נאמר לו שיש לנו משהו אחר טעים כמותו ואולי אף יותר ממנו, ובזה תישוך תאוותו.

עצה נוספת להשקט את צרצורי התאוה למאכלות אסורות או לדברים אסורים, היא: כאשר ידע האדם שדבר האיסור יותר לו בעתיד, תאוותו תפחת. כגון התאב לאכול מאכל חלבי ויודע הוא שבעוד כמה שעות יותר לו לאכול מאכל זה, ממילא תאוותו תפחת ולא יתאב לאכול עכשיו ומיד, כן הדבר הזה. וכמו שאמרו חז"ל (שם) אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק אֲרִיסְטוֹ, עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת לַעֲבָדָיו הַצְּדִיקִים לַעֲתִיד לְבֹא וְכָל מִי שְׁלֹא אָכַל נְבִלוֹת בְּעוֹלָם הָזֶה זֹכֵה לְרֵאוּתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (ויקרא י, כד): וְחָלַב נְבִלָה וְחָלַב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל מְלֹאכָה וְאָכַל לֹא תֹאכְלוּהָ, בְּשִׁבְלֵי שְׂתֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ לַעֲתִיד לְבֹא, לְפִיכָּה מִשֶּׁה מִזְחִיר לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר לָהֶם (ויקרא יא, ב): זֹאת הַחֵיהָ אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ, ע"כ. על כן כדאי ללמד את הילדים דבר זה ויצרם התאב ידעך, אם במעט אם ברב.

חתונה והערצה לאגות חוקרים וחנפלאים ח"ה ר' יען לוי ח"ו ור' יצחק זביב ח"ו אשר עתנים מזמנם ומכתם
למען תשיב"ר. יחא רעוא שיראן בגים ובני בגים רבים, צדיקים וראים מקדשי שמים ברבים, שיחיו מעשיהם
כמעשי אבותינו אגרום יצחק ויעקב וקדושים וחזוניהם, מתוך חיים ארוכים שקטים ושלוים, אכ"ר.

תפארת בנים

מדמויות ההוד בשמחת פורים

פתרונות לפרשת 'צו'

אחודה חידה! 'וישחט' כתוב ג' פעמים בפרשה, האחד בטעם רביעי, השני בטעם אתנחה, והשלישי בטעם שלשלת, זהו ר"א ש.
הזוכה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה? שבוע אחרון לפתרונה.

איזה חידה!
 מבעלי החיים המזכירים בפרשה,
 פעם עם נפיים ופעם בלי,
 הכיצד?
 בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

בדרכיהם אתהלך...

בוכות נשים צדקניות

הצדיק ר' אברהם בן דוד צברי ואשתו הצדקת סלמה בת חסן דוד ובתם היו מהעולים הוותיקים שעלו ארצה עם בתם והתגוררו, בירחובות. לאחר מכן בשנת תשי"ט עלו בניהם הרב עמרם צברי ואחיו הגדול. הרב עמרם התגורר ביהודי. ואילו אחיו הגדול התגורר בקדימה. בפעם האחרונה שנסע ר' אברהם לבקר אצל בנו הגדול בקדימה לפני שנלקח לבית עולמו. נשאר ללון בלילה אצל בנו ביום י"ב בסיון, עלה ושכב על המטה כשהוא בריא, ואין לו כאב ולא הרגשה בלתי נעימה. ואף קם באותו הלילה בחצות, ואמר תקון חצות. לא כמו שאירע שבוע לפני כן, כאשר התארח אצלם הרב יחיה סנואני זצ"ל והשמחה רבתה, ועל כן ביקש הרב יחיה מר' אברהם לשיר. ואכן נענה ר' אברהם ושר, אך קולו היה חלוש, לא כמו שרגילים היו לשמועו. הרב יחיה הרגיש אז שר' אברהם, מצב בריאותו לא סדיר. ביום השני נסע הרב יחיה, לבית בנו של ר' אברהם הצעיר הרב עמרם ליהודי, ואמר לו, לך לבקר את אביך, לדעתי אביך מרגיש לא טוב! אכן בנו הרב עמרם לא היסט, ונסע לאביו לקדימה. כאשר פגש את אביו שאלו לשלמו. השיבו אביו, ב"ה אני בריא, אין לי כלום. רק אני מבקש תקנה לי אחוזת קבר ברחובות עוד היום! אני רוצה להיקבר ברחובות! אמר לו בנו הרב עמרם, אולי אתה מרגיש משהוא? השיבו אביו, לא, רק תמלא את פקודתי במהירות שיהיה לי נחת רוח. כי איני סומך על אחיך, הוא טרוד, והוא יגיד לי, כן! כן! אבל למעשה מי יודע מתי יעשה מבוקשי. אך אתה זריז! ברוך תהיה! הרב עמרם הזדרז ואץ לבית העלמין ברחובות, קנה חלקת קבר וחזר הביתה ליהודי. לאותו הערב שכבר הרגיש שהגיע יום פטירתו י"ב סיון, אחר שאמר תיקון חצות, עלה למיטה ואמר לבני הבית תזעיקו את עמרם מיהודי לבוא מידי! ואני רוצה שתקברו אותי היום ברחובות היכן שקנה לי עמרם קברי! אל תעכבו קבורתי בשביל שתהיה לוויה גדולה! ונפטר מידי. מיד שלחו שליח לבנו הרב עמרם שיבא מידי. הבן הרגיש מתוך דברי השליח שאביו כבר נפטר. מיד שלח שליח לחברא קדישא ברחובות שיכינו את הקבר והתכריכים וכל צרכי הקבורה לאביו. כשהגיע לקדימה היה השעה שתיים וכבר היו הרבה אנשים מוכנים ללוות את הנפטר למנוחתו. נשאו את מיטת ר' אברהם וקברו אותו ברחובות עוד באותו היום כבקשתו. בתום שבעת ימי האבל במושב קדימה, עלו ביום השביעי לקברו כנהוג, וכל אחד חזר לביתו. גם אשתו הצדקת סלמה חזרה לביתה שברחובות כשהיא בריאה. קראה האם לבנה הרב עמרם ואמרה לו ברמז, שכעבור חדשים גם היא תלך אחרי בעלה. אמר לה בנה, אמא אל תדברי כך, ב"ה את בריאה, חייו לא יקרה לך דבר, ונפרד ממנה בשלום. ביום השלושים חזר הרב עמרם ולקח את אמו לקדימה אצל הבן הגדול, ועשו אזכרה כל המשפחה בקדימה ואף עלו לקבר אביהם כנהוג. שוב רמזה האם לבנה הרב עמרם שיום פטירתה קרוב, ואמרה למשפחה תבאו לבקר לעתים קרובות. כי יש לה הרגשה לא נעימה. אך בני המשפחה לא שתנו לבם לזאת כי היתה נראית בריאה. אך בכל זאת קיימו דבריה והיו באים ללון אצלה. בלילה היתה מדברת סלמה הצדקת עם קרוביה מעולם העליון, אך מי ששמע אותה לא הבין מה שהיא מדברת. יומיים קודם פטירתה אמרה לבנה הרב עמרם. זכית, קנית קבר לאביך! תקנה לי גם אני על ידו! אמר לה בנה. אמא, איך אוכל לקנות לך קבר על ידו, אולי כבר קברו אחרים על ידו? השיבה לו אמו, אף אחד לא נפטר ולא קברו שום אדם. ואפילו שכבר עברו חדשים, בכל זאת ברוך עושה רצון יראיו. אולי עיכבו מן השמיים לא קרה שום אסון. מיד הלך הרב עמרם לחברא קדישא לשאול אם יש חלקת קבר פנויה ע"י אביו לאמו. השיבוהו, כן! אולי בזכותה לא מת שום איש, ולא נקברו אפילו מחוץ לעיר בכל בית הקברות, זה חדשים למות אביך הצדיק!! משכך קנה הרב עמרם לאמו קבר ליד בעלה אביו ר' אברהם. אח"כ אמרה לו אמו, לך תקרא למשפחה, תאמר להם שאני לא מרגישה טוב כי הגיע הזמן. הזדרז הרב עמרם וקרא לכל המשפחה. כשהגיעו כולם, בירכה אותם וצוותה שיעשו לה כמו לבעלה, וקראה שמע ישראל כל הפסוק, ומלמלה מה שרצתה. סגרה עיניה, ומיד עלתה נשמתה השמימה. לאחר מכן, עשו לה בדיוק מה שעשו לאביהם, וקיבלו גזרת שבעה כמנהג, והלכו כל אחד לביתו. ביום השלישים עלו לקברה לבקר כנהוג. אך השתוממו עיניהם, משום שכמעט ולא הכירו את המקום מרוב נפטרים. הספידוה כל אלה שביקרו את קברה, ואמרו, כמה צדקת היתה, שבסוף ימיה עצרה את המשחיתים. זכותה תגין על כל ישראל. (יהדות שרעב בתימן עמי סא)

לוש"ק
 שלום בן יעקב
 ומירב טליה בת מנשה

צמחתי לשון
 ירק - מה שכיום אומרים
 ירק.

לוש"ק
 תומר ישראל בן יעקב
 ואודליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

כל הולך על גחון וגו'. (ויקרא יא. מב).

הנה לענייך לרמוז מוסר השכל בזה הפסוק אם אפשר, והוא: כי ההולך אחר ריבוי המאכלים כדי למלאות את מעי, יבא מזה לכמה מדות רעות ב"מ. וזהו הרמז, כל הולך על גחון, זה ההולך להשלים תאוותו למלאות מעיו בריבוי המאכלים, וכמו שתי"א יכל דמהליך על מעוהי. וכיון שנמשך במדה זו, נמשל כבהמות נדמו, וזהו יכל הולך על ארבעי. ואז מחמת ריבוי המאכל מרבה במשגל, וזהו יעד כל מרבה רגליים רמוז למה שבין הרגלים. וכיון שבא לידי מדה זו שמרבה במשגל, הרי שכל ביאותיו אינם לשיש כדי לקיים מצות פריה ורביה לקיום המין, וכ"ש שאינו מכוין להמשיך נשמה קדושה לזרעו כדי שיהיה לו זרע הגון לעבודת השי"ת, והרי הוא נמשל לשרצים הללו שמזדקקין זה לזה למלאות תאוותן בלבד, וזהו אומרו 'לכל השרץ השרוף על הארץ'. וכיון שנמשלו לשרצים הזהיר הכתוב מלהתחתן בהם, כמ"ש רז"ל שעל בנות עמי הארץ נאמר 'ארור שוכב עם כל בהמה', וז"ש 'לא תאכלום כי שקץ הם'. כמו, 'כי אם הלחם אשר הוא אוכל'. וכל זה גרם לו שאין לו מדת ההסתפקות, ודו"ק ונכון. אח"כ ראינו להרב נחל קדומים שכתב בענין זה יעו"ש.

(יחי שלום למר"י הכהן זצוק"ל)

מהליכות אבותינו

לא מקבלים מנהגים חדשים, אלא לאחר דרישה וחקירה בשורשם של הדברים

ידוע ומפורסם שהרבה ממנהגי תימן הנם קדומים מימות הקדמונים ומזמן התנאים וכ"י. אך מאידך גיסא, לא נסתר הוא הדבר שקיבלו אבותינו הקדושים הרבה מנהגים חדשים, הן בנוסח התפילות והן בשאר דברים.

וכבר האריך לדבר על זאת רבות מן הגר"י רצאבי שליט"א לבאר ולהסביר, שקבלת אבותינו מנהגים חדשים היתה, רק כאשר אינם סותרים את מנהגי הראשונים ועל דרך מאמר התנא 'מהיות טוב אל תקרא רע' (בי"ק פ"א). וגם זאת רק כאשר יש למנהג החדש שורש בריא וחזק ואכמ"ל.

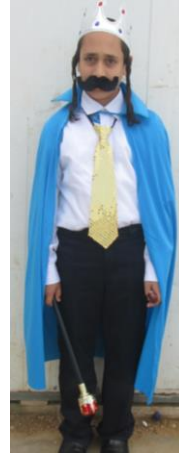
דוגמא לזאת היא ענין הזמנת רעים לברית מילה. כאשר בשאר קהילות ישראל מנהגם לא להזמין לברית אלא רק להודיע על מועד הברית. מנהג זה לא הוזכר בספרי הקדמונים ואף לא בפוסקים, מלבד הרב 'פתי תשובה' (אד אכמ"ל ובע"ה ב"י בפניני הלכה בפעם אחרת נאריך), ומנהג תימן להזמין לברית.

וכשנשאל מהר"ח כסאר זצ"ל ע"י הרב איתמר חיים כהן שליט"א על מנהג שאר קהילות זה. השיבו בכתב ידו וז"ל: אין לזה המנהג (של האוסרים) אצלנו, ואין לנו עסק בו, עכ"ל (הובא

ביעני יצחקי י"ד סי קנ"ט אות נ"ו). והמדקדק בלשונו יבין מתוכה שאבותינו לא אבו לקבלו, ומטעמא דכתבינו. ואפשר דאולי גם ראו בזה צד זילותא כאשר לא מזמין ממש בפיו, דנראה כאילו אומר זאת לצאת י"ח חי"ו.

תפארת בנים

מזמיות ההוד בשמחת פורים

התודה והברכה לידידינו רמי המעלה ה"ה אילן נגר הי"ו וה"ה יששכר דרור הי"ו אשר בזכותם קיימת ספריה גדולה ומגוונת לתלמידי התלמוד תורה. יהא רעוא שיוכו להמשיך לעשות נחת רוח ליוצרים, מתוך נחת והשקט לבטח, אכ"י"ר

תלמידי הכיתות התענוגו במילקי שחולק לכולם. יתן ה' ברכה והצלחה לתורם הנכבד החפץ בעילום שמו

פניני הלכה

המשך מהעמוד הראשון

דו"ל:

יש שנהגו לקרות שיר השירים אחר גמר הסדר, לעורר אהבת דודים למעלה בזווגא שלים, והעידו אחרונים ז"ל שכן היה מנהג הקדוש מורינו האר"י זלה"ה:

ומרן הגר"י רצאבי שליט"א בספרו פרי עץ חיים (אות שכיט ד"ה גם) כתב, שנראה שמנהג זה עוד קודם האר"י, שכן הובא כבר בספר סדר היום בזה"ל, אם יש בו יכולת יקרא מגילת שיר השירים בקול זמרה ותודה, שיש בו עניינא דיומא וכ"י יעו"ש, ע"כ. [א"י. וזהו טעם נוסף].

עוד הראה הרב שם שיש סמך קדמון מאד למנהג האר"י דהכי איתא במדרש חז"ל שהובא בפירוש מהר"ז הרופא לשיר השירים (א, ב) על פסוק ישקני מנשיקות פיהו, אמר ר' תחליפא (זקטרו) [דקטרו?] כל הקורא בשה"ש בזמנו, זוכה ורואה בשולחנו של משיח, שנאמר (ישעיה כ"ו, א) ביום ההוא יושר השיר הזה לה'. דבר אחר אוכל נטיעה מִן עֵדן. ואימתי הוא עֵתו, ליל פסח ע"כ.

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

מעלת חבירונו!

מעלת חבירונו!

תמיד, תמיד, זוכרים!!!

זכה בהגרלה בספר
אדרבה
במבצע
במעלת חבירינו
התלמיד הנעלה
אלעזר שמחי נ"י
יה"ר שיגדל ויהיה
לאילנא רברבא, אבי"ר

מסינא טבא וטדיא
יאה נאחא למספחת
מפצי (משיב פרקת) לרעל
הולדת הפן. יה"ר
שיכנו ללדלו לתורה
לחופה ולמצטיט טובים

חכמי תימן

הרב אברהם ב"ר יעקב
עמרנני

נולד בצנעא בשנת תרל"א.
מרבני הישיבה הכללית.
תלמיד חבר לרב הראשי
מארי יחיא יצחק הלוי, וחבר
בית דינו.
היה ממונה להסמיק רבנים
ושוביים.
הניח תשובות בכתב יד.
בשנת תשי"ט עלה לארץ
ישראל.

נפטר בירושלים
באדר ב' תשי"א

התודה...

הברכה...

לידידינו היקר ההורה הנהדר
אשר אינו חדל וממשיך
לדאוג לצרכי הת"ת, לקדם
ולפתח מתוך ומבפנים,
הל"א הוא
ר' **גולן אהרן** הי"ד
יהא רעוא
שיזכה לראות כל בניו יראים,
ושלמים, צדיקים וגרים,
הולכים בדרכי אבותינו
הקדושים, מאריכים ימים
ושנים, באשר ועושר וכבוד
מלפני שוקן שחקים, אבי"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

עטרת חיים

ע"ש המהרי"ץ ורבוה"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון **הרב יצחק רצאבי** שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה
הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ז הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

ולכיתות התלמוד תורה

לרישום: יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

יש להצטייד בצילום ת.ז. של שני ההורים + ספח

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת קבלה

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לדפואת, לעילוי נשמת
שם אחד לשבוע 50 ש. לארבע שבועות 150 ש.
לשנה הודאת קבע של 50 ש למשך שנה.
לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022